

medlemmerne af dette Ting, som naturligvis må have stor interesse for de spørgsmål, men også andre, der har interesse for rigsfællesskabet som sådant – til at forholde sig til vor fælles forhistorie og vor fremtid, hvordan den end måtte forme sig. Og husk nu, at vi også er her til hverdag!

Ellen Kristensen (V):

Hr. folketingsformand og ærede medlemmer af Folketinget!

Først vil jeg udtrykke min største glæde og taknemlighed over, at så mange ministre, menige medlemmer af Folketinget og embedsmænd i løbet af sommeren har vist deres interesse for det grønlandske samfund ved at besøge Grønland, hvor de blandt andre har haft lejlighed til at tale med kommunalbestyrelser, landstings- og landsstyremedlemmer. Jeg håber derfor på den grønlandske befolknings vegne, at de besøgende har fået et indtryk af de grønlandske problemer og er parat til at give deres mening til kende over for Folketinget om, hvordan og hvorledes samarbejdet mellem de to lande i rigsfællesskabet kan forbedres økonomisk og politisk.

Grønland er i dag inde i en stor omstillingsproces, hvor man arbejder hen imod at privatisere de hjemmestyreejede virksomheder. Jeg er af den mening, at Grønland på grund af denne omstillingsproces går en positiv fremtid i møde. De hjemmestyreejede virksomheder skal på sigt gøres kommercielle, og jeg kan kun glædes over, at Grønland er ved at gå bort fra de beskyttede monopoler til et mere konkurrencepræget samfund.

Men jeg er bekymret over, at Grønland stadig er så økonomisk afhængigt af fiskeriet, hvor priserne på verdensmarkedet hele tiden er svingende, og derfor efterlyser jeg her en mere bevidst politik. Det er vigtigt, at regeringen i samarbejde med Grønlands hjemmestyre ihærdigt arbejder hen imod at gøre Grønland mindre afhængigt af fiskeriet ved at bane vej for andre alternativer; men jeg vil ikke undlade at nævne, at statsministeren som minister for Grønland mangler at lufte sine tanker om, hvordan og hvorledes Danmark kan komme ind i billedet for at afhjælpe de efterhånden meget tunge økonomiske vanskeligheder, der er i dagens Grønland.

Jeg er af den mening, at pinsepakken kan have en negativ virkning på de grønlandske virksomheder. Hvad virksomhedernes omkost-

ninger angår, er der en vis sammenhæng mellem det grønlandske og danske omkostningsniveau. Danmark er trods alt det land, som Grønland importerer mest fra, hvad angår byggematerialer, fødevarer og andre dagligvarer, og jeg mener derfor, at det spiller en vigtig rolle for Grønlands økonomi, hvilken politik den danske regering fører.

Den nære samhandel mellem grønlandske og danske virksomheder medfører, at pinsepakken, som bl.a. blev gennemført ved hjælp af min grønlandske kollegas stemme, på mange måder kan få uoverskuelige følger for erhvervslivets dispositioner – ikke kun i Danmark, men også i Grønland og på Færøerne. Det er derfor af stor vigtighed for den videre udvikling i Grønland, at der arbejdes hen imod, at man i Grønland får større indsigt i og indflydelse på udenrigspolitikken. Ikke mindst for at fremme eksporten fra Grønland er det højest nødvendigt at kunne markere sig på de internationale markeder.

Ved Folketingets afslutningsdebat i foråret fremsatte jeg nogle kritiske bemærkninger til statsministeren, hvor jeg bl.a. kom ind på, at man i Folketinget ikke har arbejdet godt nok i det forgangne år på at forbedre forholdene for kommunefogedernes arbejdsforhold i de grønlandske bygder. I dagens Grønland må kommunefogeden i forbindelse med anholdelse af lovovertrædere bringe disse til sit eget hjem, da man ikke har detentioner i bygderne, hvilket til tider kan være belastende samt til fare for familiemedlemmerne.

Men ikke nok med det. Man bør også se på kommunefogedernes gage, som eventuelt bør tilpasses efter de regler, som er gældende for reservebetjente. Derfor vil jeg atter appellere til statsministeren om at få løst disse problemer, for det er efterhånden en meget alvorlig sag, da det meget forståeligt bliver sværere og sværere at få såvel unge som ældre mennesker til at påtage sig et ansvar som kommunefoged i de grønlandske bygder.

Da statsministeren så pænt undlod at nævne noget om forholdene, jeg lige har været inde på, kan jeg heller ikke undlade at nævne over for statsministeren, at jeg ikke mener, hverken Danmark eller Grønland kan være bekendt, at man stadig sender grønlændere, der har begået en lovovertrædelse i Grønland, til afsoning af deres dom i Danmark. Det er et stort problem, især for de udelukkende grønlandsksprogede fanger, der befinder sig i danske fængsler langt